

V Libochovanech dne 02. ledna 2008

Dobrý den vážení návštěvníci našich webových stránek.

První setkání nového roku 2008 se čtenáři těchto mých poznámek nebude příliš optimistické. Chystala jsem se na poslední týden uplynulého roku k rekapitulaci, ale předvánoční události mě zcela ochromily a zaměstnaly víc, než bylo zdrávo, takže jsem se pokusila si co nejvíc odpočinout, abych mohla nový rok začít s čistou hlavou, ale všechno je jinak, hned po prvních hodinách nově zahájeného pracovního roku.

Takže ještě k události závěru roku 2007.

Odpoledne 22. prosince, kolem 14 hodiny mě zastihl telefonát paní uklízečky Kozlové. Byl o vodě, která teče proudem do místností na obecním úřadě. Protože se jednalo o telefonát značně zmatečný, nic netuše, jsem se vydala do budovy, kde jsem v prvním momentě naprosto oněměla. A to je co říct. Voda byla, a byla všude. Celá ubytovna plavala, v zasedačce pršelo ze stropu, na všechno, co tam bylo. Po prvním šoku, jsem začala jednat. Bez pomoci to nepůjde, takže než jsem stačila vypnout místní rozhlas, kde jsem požádala občany o pomoc, už tu byla jako první paní Lída Pasterová, za ní následovala celá řada dalších. Ač doba přeštedrovečerní, ochotných rukou bylo hodně. A hlavně platných. Všichni, opakuji všichni, pracovali jako o život a opravdu ve velice krátkém čase se podařilo to nejhorší napravit. Vybrat vodu z místností, vystěhovat rozebraný nábytek, sestěhovat jej do nepoškozené tělocvičny, sundat linoleum z celé ubytovny, zavolat si o dodání vysoušečů.

Do toho byla plánovaná nadílka před úřadem, pod vánočním stromem. Neuvěřitelný mumraj, který se tohle nešťastné odpoledne odehrál před naším úřadem utichl kolem sedmé hodiny večerní a odchodem posledních pomocníků. Pojistná událost je nahlášena, fotodokumentaci udělal pan Brada, poděkování bylo vysíláno rozhlasem i na noviny došlo. Sice ta novinová informace nebyla přesná, jak je už zvykem poněkud v údajích navýšená, ale jinak výstižná. Moc mě mrzí, že po dobu, co se bude muset opravovat, je zastavena možnost využívání tělocvičny i ubytovny, ale nedá se nic dělat. Je třeba počkat na vyschnutí podlah, stěn místností pod ubytovnou, ale i nábytku. Zničená je televize, přehrávač VHS kazet, starožitný nábytek bude potřebovat renovaci, klavír utrpěl vážné poškození celého dřevěného skeletu. Ve sklepě bylo vody na vynášení v kbelících habaděj, většina se ale cihlovou podlahou stačila vsáknout. Kolik vody vyteklo se dozvíme, až dostaneme fakturu za odběr. V současnosti vypracováváme seznam poškozeného, dnes pomáhal jak Venda Tomášek s odhadem poškozených stavebních částí, tak instalatér, který zjišťoval příčinu poškození ventilu, který to všechno způsobil. Zcela se roztrhnul, je to v uplynulém roce jeho již čtvrtý případ, bohužel s nejhorším následkem.

Velké poděkování patří Jardovi Tovarovi, který chodil po celé svátky větrat místnosti a obsluhovat vysoušeče.

Aby toho nebylo málo, tak první pracovní den, který jsme začali přesunem již oschlého nábytku z kanceláří do tělocvičny, abychom měli vůbec pracovní prostor, se stala další pojistná událost.

Dvacetiletý mladík z Litoměřic neubrzdil v zatáčce na hlavní silnici svoje auto Škoda Rapid na letních gumách a zcela zrušil naší úřední desku – vývěsku. Auto si značně poškodil, ale byl natolik solidní, že celou věc přišel nahlásit, takže další pojistná událost je na světě. Nemaje havarijní pojištění, bude mít chlapec starost s placením. To nám to pěkně začíná. Navíc všeměl a přechoťný Jirka Kubrycht měl na horách při lyžování ošklivý pád a leží zraněný v nemocnici. Přejeme mu brzké uzdravení.

Vážení návštěvníci webových stránek naší obce, vážení obyvatelé Libochovan a Řepnice, přeji vám všem hlavně zdraví a pohodový rok. Úspěšné pořízení ve všem vašem letošním konání, dobrého kamaráda/kamarádku a přítele/přítelkyni v momentech, kdy se zrovna moc nedaří, pochopení vašeho okolí, rodiny, hodně sluníčka a pevné nervy v roce, kdy nás určitě naši zákonodárci zase něčím fajnovým překvapí.

Nám, co se staráme o to, aby se v našich obcích dobře žilo, zase přeji, aby naše plány nezůstaly jenom plány, ale aby se je podařilo uskutečnit, třebaže finanční bilance malých obcí není vůbec těmto našim plánům příznivá. Proklamované milióny jsou kdesi pěkně ve finančních garážích, které mají zaseknuté zámky na dveřích. A klíčníci nejsou jaksi k nalezení. Zvonění klíčů tu už kdysi bylo. Probralo jak koho a jak k čemu. Dneska by to asi bylo o ničem. Ale neklesám na mysli, ikdyž ledaskdy je to velmi obtížné se z těch pohlavků vzpamatovat.

Na shledanou za týden se těší starostka obce, Ivana Sklenářová